

Наукові перспективи
Видавнича група

СУСПІЛЬСТВО ТА НАЦІОНАЛЬНІ ІНТЕРЕСИ

№ 2(10) 2025

Тернопільський національний медичний
університет імені І.Я. Горбачевського МОЗ України

Видавнича група «Наукові перспективи»

Всеукраїнська Асамблея докторів наук з
державного управління

Християнська академія педагогічних наук України

«Суспільство та національні інтереси»

№ 2(10) 2025

Київ – 2025

Ivan Horbachevsky Ternopil National Medical
University

Publishing Group "Scientific Prospects"

All-Ukrainian Assembly of Doctors of Science in Public
Administration

Christian Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine

«Society and national interests»

№ 2(10) 2025

Kyiv – 2025

“Суспільство та національні інтереси : журнал. 2024. № 2(10) 202 5. С. 909 .

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України # 920 від 26.06.2024 журнал включений до Переліку наукових фахових видань України, категорія “Б”, спеціальності: 011 Освітні, педагогічні науки; 281 Публічне управління та адміністрування

Рекомендований до друку Президією Всеукраїнської асамблеї докторів наук з державного управління (Протокол від 04.02.2025, № 2/ 2-25)

Журнал видається за підтримки Інституту філософії та соціології Національної академії наук Азербайджану, Всеукраїнської асоціації педагогів і психологів з духовно -морального виховання, Асоціації науковців України, Інституту освіти Азербайджанської Республіки

Журнал публікує наукові розвідки з теоретичних та прикладних аспектів освітніх, гуманітарних наук, громадського здоров'я, публічного управління та адміністрування з метою їх впровадження у сучасний освітній простір

Наукове видання включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus (IC), Research Bible та до міжнародної пошукової системи Google Scholar

Головний редактор: Теренда Наталія Олександрівна - доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я Тернопільського національного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України (Тернопіль, Україна)

Члени редакції журналу серії «Громадське здоров'я»:

- Іншакова Ганна Вадимівна - кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри громадського здоров'я Національного медичного університету імені О.О. Богомольця (Київ, Україна)
- Керецман Анжеліка Олексіївна - кандидат медичних наук, доцент, завідувачка кафедри соціальної медицини та гігієни медичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет» (Ужгород, Україна)
- Ковальська Оксана Романівна - кандидат медичних наук, доцент, доцент кафедри соціальної медицини, економіки та організації охорони здоров'я Львівського національного медичного університету імені Далини Галицької (Львів, Україна)
- Корильчук Неоніла Іванівна - кандидат медичних наук, доцент кафедри терапії та сімейної медицини Тернопільського національного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України (Тернопіль, Україна)
- Нагорна Антоніна Максимівна - доктор медичних наук, професор, член-кореспондент НАМН України, лабораторія епідеміологічних досліджень, профпатології та моніторингу професійного здоров'я ДУ «Інститут медицини праці імені Ю. І. Кундієва НАМНУ» (Київ, Україна)
- Панчишин Наталія Ярославівна - кандидат медичних наук, доцент, завідувач кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я Тернопільського національного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України (Тернопіль, Україна)
- Сатурська Ганна Степанівна - доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я Тернопільського національного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України (Тернопіль, Україна)
- Трущенко Людмила Вікторівна - доцент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я Тернопільського національного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України (Тернопіль, Україна)
- Шульгай Аркадій Гаврилович - доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я Тернопільського національного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України (Тернопіль, Україна)

Члени редакції журналу серії «Публічне управління

та адміністрування»:

Непомнящий Олександр Михайлович - доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри архітектури і просторового планування факультету архітектури, будівництва та дизайну Національного авіаційного університету, експерт Експертної ради МОН з питань атестації наукових кадрів з суспільних наук (Київ, Україна)
Прав Юрій Григорович - доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри засобів захисту інформації Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
Бельська Тетяна Валентинівна - доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та економіки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського (Київ, Україна)
Весоловська Марія Кімсанівна - доктор філософії (PhD) з публічного управління та адміністрування, доцент кафедри менеджменту організацій Інституту економіки і менеджменту Національного університету «Львівська політехніка» (Львів, Україна)
Дегтяр Олег Андрійович - доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника (Івано-Франківськ, Україна)
Карпінський Борис Андрійович - доктор економічних наук, професор, професор кафедри публічного адміністрування та управління бізнесом, факультет управління фінансами та бізнесу Львівського національного університету імені Івана Франка (Львів, Україна)
Клименко Анастасія Сергіївна - доктор філософії в галузі 28 публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування», директор центру підвищення кваліфікації кадрів, доцент кафедри місцевого самоврядування та розвитку територій Національного університету «Одеська політехніка» (Одеса, Україна)
Медведчук Оксана Валеріївна - кандидат наук з державного управління, доцент, Начальник відділу нормативно-методичного забезпечення та управління проектами Міждержавної гільдії інженерів-консультантів (Київ, Україна)
Мельниченко Олександр Анатолійович - доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, Харківський національний медичний університет (Харків, Україна)
Пахомова Тетяна Іванівна - доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри місцевого самоврядування та розвитку територій Навчально – наукового інституту публічної служби та управління Національного університету «Одеська політехніка» (Одеса, Україна)
Шевченко Наталія Олександрівна - доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри публічного управління та права Дніпровської академії неперервної освіти Дніпропетровської обласної ради (Дніпро, Україна)
Шевченко Олександр Олександрович - доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та економіки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського (Київ, Україна)

Члени редакції журналу серії «Гуманітарні науки»:

Бевзо Галина Андріївська - кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри загальноосвітніх дисциплін ПВНЗі «Українсько-американський університет Конкордія» (Київ, Україна)
Вуколова Катерина Володимирівна - кандидат філологічних наук, доцент кафедри романо-германської філології та перекладу Білоцерківського національного аграрного університету (Біла Церква, Україна), доцент Дніпровського відділення центру наукових досліджень та викладання іноземних мов Національної академії наук України (Дніпро, Україна)
Горда Оксана Михайлівна - доктор філософії в галузі 03 «Гуманітарні науки» за спеціальністю 035 «Філологія», старший науковий співробітник Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного університету «Львівська політехніка» (Львів, Україна)
Зірка Віра Василівна - доктор філологічних наук, професор, завідувач Дніпровського відділення Центру наукових досліджень та викладання іноземних мов НАН України (Київ, Україна)
Литвинська Світлана Віталіївна - кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри української мови та культури Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
Островський Олександр Олександрович - доктор філософії, доцент кафедри філології Закарпатського угорського інституту імені Ференца Ракоці II, (Берегово, Україна)
Стирнік Наталія Сергіївна - кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара (Дніпро, Україна)
Супрун Володимир Миколайович - доктор філологічних наук, професор, професор кафедри журналістики та українознавства Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна)
Чорний Ігор Віталійович - доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри українознавства факультету № 2 Харківського національного університету внутрішніх справ (Харків, Україна)

Члени редакції журналу серії «Освіта/Педагогіка»:

Біляковська Ольга Орестівна - доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри загальної педагогіки та педагогіки вищої школи, факультет педагогічної освіти Львівського національного університету імені Івана Франка (Львів, Україна)
Волошин Олена Романівна - кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри фізичної терапії, ерготерапії та здоров'я Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка (Дрогобич, Україна)
Гончарук Валентина Анатоліївна - кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри української літератури, українознавства та методик їх навчання Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (Умань, Україна)
Гуменюк Тетяна Костянтинівна - доктор філософських наук, Заслужений працівник освіти України, професор, проректор з науково-педагогічної роботи, інноваційно-методичного забезпечення освітнього та наукового процесів Київської муніципальної академії музики ім. Р.М. Глієра (Київ, Україна)
Гумеір Гусейн Ахмедов - доктор педагогічних наук, професор (Баку, Азербайджан)
Дибкова Людмила Миколаївна - доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри інформатики та системології ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» (Київ, Україна)

Коренева Інна Миколаївна – доктор педагогічних наук, професор, декан факультету природничої і фізико-математичної освіти Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка (Глухів, Україна)
Литовченко Ірина Миколаївна – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри англійської мови технічного спрямування №2 Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського" (Київ, Україна)
Марчук Оксана Олександрівна – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука» (Рівне, Україна)
Небеленчук Ірина Олександрівна – доктор педагогічних наук, старший викладач кафедри теорії і методики середньої освіти комунального закладу «Кіровоградський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти імені Василя Сухомлинського», (Кіровоград, Україна)
Поліщук Наталія Миколаївна – доктор філософії, 011 Освітні, педагогічні науки, старший викладач кафедри медико біологічних основ фізичної культури Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (Умань, Україна)
Трофайла Наталія Дмитрівна – кандидат педагогічних наук, доцент, заступник декана з виховної роботи факультету дошкільної та спеціальної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (Умань, Україна)
Шевчук Лариса Дмитрівна – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри математики, інформатики і методики навчання Університету Григорія Сковороди в Переяславі (Переяслав, Україна)

Статті розміщені в авторській редакції. Відповідальність за зміст та орфографію поданих матеріалів несуть автори.

© Тернопільський національний медичний університет імені І.Я. Горбачевського МОЗ України, 2025

© Видавнича група «Наукові перспективи», 2025

© Християнська академія педагогічних наук України, 2025

© Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління, 2025

© автори статей, 2025

Ломака М.О., Дудкіна В.В. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ТА ПРИЙОМІВ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ ТА НАВИЧОК ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ	222
Маноха О.В. ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОЇ, СОЦІАЛЬНОЇ, НАВЧАЛЬНОЇ КОМПЕ - ТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ФІЛОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ЗАСОБАМИ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ	233
Матушак Г.Г., Волошина Л.П., Горбачук Р.Л. КЛАСИЧНИЙ ТАНЕЦЬ В СУЧАСНІЙ МИСТЕЦЬКІЙ ОСВІТІ: ПРАКТИКИ ТА ВИКЛИКИ	243
Мешко А .М., Руденченко А .А., Орленко О .С. ФАХОВА ПІДГОТОВКА ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ ЦИФРОВОГО ЕТНОДИЗАЙНУ	257
Пасічник О .О., Пасічник О .С. ВІД ЧАТ -БОТІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ: ЯК ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ТРАНСФОРМУЄ ПРОЦЕС НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У СТУД ЕНТІВ ІТ СПЕЦІАЛЬНОС ТЕЙ	265
Петренко В .Ю. ВІРТУАЛЬНА РЕАЛЬНІСТЬ У ОСВІТІ: РЕВОЛЮЦІЯ ПРАКТИЧНОГ О НАВЧАННЯ	278
Поліщук Н .М. РОЛЬ ГІГІЄНИ У ЗБЕРЕЖЕННІ ЗДОРОВ'Я СПОРТСМЕНІВ ПІД ЧАС ЗМАГАНЬ: ХАРЧУВАННЯ, СТРЕС І ВІДПОЧИНОК	287
Поліщук Н.М. ФАРМАКОЛОГІЯ ВІДНОВЛЕННЯ: ЕФЕКТИВНІСТЬ АМІНОКИСЛОТ ТА ВІТАМІНІВ ДЛЯ РЕГЕНЕРАЦІЇ ПІСЛЯ ІНТЕНСИВНИХ ТРЕНУВАНЬ	296
Полухтович Т.Г., Мельничук Ю .Є. КОРЕКЦІЙНО -ЛОГОПЕДИЧНА СПРЯМОВАНІСТЬ ЛОГОРИТМІКИ	303
Ревть А .Б. ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ САМООЦІНКИ ОСОБИСТОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПСИХОЛОГО -ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	316

2(10)
2025

СУСПІЛЬСТВО ТА
НАЦІОНАЛЬНІ
ІНТЕРЕСИ

УДК 7.012:39(477)

[https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-2\(10\)-257-264](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-2(10)-257-264)

Мешко Андрій Миколайович доктор філософії, доцент кафедри промислового дизайну, Київська державна академія декоративного мистецтва та дизайну імені Михайла Бойчука, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0001-8338-1643>

Руденченко Алла Андріївна доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри декоративного мистецтва і реставрації Факультету образотворчого мистецтва і дизайну, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0001-9354-8216>

Орленко Ольга Сергіївна викладач кафедри декоративного мистецтва і реставрації Факультету образотворчого мистецтва і дизайну, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, м. Київ, <https://orcid.org/0009-0006-2084-5950>

ФАХОВА ПІДГОТОВКА ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ ЦИФРОВОГО ЕТНОДИЗАЙНУ

Анотація. У статті аргументовано важливість включення цифрового етнودизайну до професійної підготовки студентів мистецьких закладів освіти. Розглянуто ефективність впровадження активних і інтерактивних методів навчання у цій сфері, узагальнено та систематизовано підходи, техніки й інструменти викладання цифрового етнودизайну.

Обґрунтовано, що поєднання традиційних і комп'ютерних навчальних засобів сприяє налагодженню ефективної взаємодії між студентами та освітнім середовищем, забезпечує діалогічний характер навчання й покращує якість навчального процесу. Цифрові технології відкривають нові можливості для етнودизайну, дозволяючи митцям експериментувати з формами, матеріалами та візуальними ефектами. Вони стимулюють творчі інновації й сприяють появі нових мистецьких творів, є сприятливими для виставкової діяльності. Водночас, поряд із безмежним потенціалом цифрових технологій, виникає необхідність етичного використання штучного інтелекту в мистецькому процесі, а також збереження балансу між цифровими інструментами та традиційними методами творчості.

Розвиток цифрових технологій суттєво змінив підходи до візуального мистецтва. Сучасна цифрова індустрія та комп'ютерні системи все активніше

інтегрують національні мотиви в різноманітні мережеві інтерфейси, мобільні застосунки й дизайн-проекти. Це сприяє самовираженню національної ідентичності та формуванню унікального культурного простору сучасного українського суспільства..

Ключові слова: цифрове етномистецтво, етнодизайн, фахова підготовка, виставкова діяльність, заклади освіти, декоративно-прикладне мистецтво, дизайн, навчання.

Meshko Andrii Doctor of Philosophy, Associate Professor of the Department of Industrial Design, Mykhailo Boichuk Kyiv State Academy of Decorative Applied Arts and Design, <https://orcid.org/0000-0001-8338-1643>

Rudenchenko Alla Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Head of the Department of Decorative Art and Restoration, Faculty of Fine Arts and Design, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, <https://orcid.org/0000-0001-9354-8216>

Orlenko Olga Lecturer at the Department of Decorative Art and Restoration, Faculty of Fine Arts and Design, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, <https://orcid.org/0009-0006-2084-5950>

PROFESSIONAL TRAINING OF HIGHER EDUCATION STUDENTS BY MEANS OF DIGITAL ETHNODESIGN

Abstract. The publication substantiates the need to integrate the content of digital ethnodeSIGN in the professional training of students of educational institutions, the effectiveness of the implementation of active and interactive forms of interaction of participants in the digital ethnodeSIGN educational process; methods, techniques and means of teaching digital ethnodeSIGN to students of higher art education institutions are summarized and systematized.

It is well-founded that the use of traditional and computer-based teaching aids promotes effective interaction between the subjects of the educational process - students and teaching aids, provides feedback, dialogue between the participants of the educational process, and facilitates its management. Digital technologies open new horizons for ethnodeSIGN, allowing artists to experiment with forms, materials and impressions. They stimulate innovations in creativity and contribute to the emergence of new works. Along with the unlimited possibilities of digital technologies, in particular: there is a need for the ethical use of artificial intelligence in the artistic process, as well as for a balanced approach to the use of technology in order not to lose the relationship with traditional methods of creativity.

The development of digital technologies has significantly changed the vision in the creative means of modern art. The digital industry and computer systems are actively beginning to use national elements in various network interfaces, applications, digital design projects, becoming a practice of self-expression of national features of the formation of modern Ukrainian society.

Keywords: digital ethnoart, ethnodesign, professional training, exhibition activity, educational institutions, decorative and applied art, education.

Постановка проблеми. Декоративно-прикладне мистецтво є фундаментом автентичності, самобутності та національної ідентичності країни. Подібно до мови, воно відіграє важливу роль у формуванні особистості та суспільства загалом, а в умовах війни набуває ще глибшого значення. Етнотрадиція зберігає свою значущість, коли в ній гармонійно поєднуються історична спадщина, реалії сучасності та прагнення до майбутнього.

Стрімкий розвиток цифрових технологій докорінно змінив мистецькі засоби та підходи. Сучасна цифрова індустрія все частіше звертається до національних мотивів, інтегруючи їх у мережеві інтерфейси, мобільні застосунки, відеоігри та дизайн-проекти. Поєднання традиційних орнаментів і народних мотивів із цифровими технологіями стало одним із ключових напрямків сучасного етнодизайну.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Більшість вчених, освітньої галузі (А.Бровченко, В.Тименко, В.Титаренко, О.Бусленко, А.Руденченко, О.Отіч, В.Чекурін, С.Чирчик, В.Шемберко, Р.Шиян, та ін.) наголошують, що в умовах модернізації освіти особливої актуальності набуває питання якісної професійної підготовки здобувачів вищої освіти до роботи в сучасному інформаційному суспільстві. Стрімкі темпи глобалізації зумовлюють нагальну необхідність своєчасного реагування на динамічні зміни сучасного світу. В іншому разі існує ризик, що ціле покоління у майбутньому може виявитися недостатньо адаптованим до викликів інформаційної епохи.

Метою статті, є дослідження застосування сучасних цифрових технологій та їхнього значення у збереженні й відродженні декоративно-прикладного мистецтва України. Особлива увага приділяється аналізу різних аспектів інтеграції цифрових технологій у навчальний процес.

Виклад основного матеріалу. Сучасні інтеграційні процеси сприяють культурному обміну у сфері мистецтва, водночас приводячи до запозичення етнічних мотивів інших культур у дизайнерській діяльності. Однак, у деяких випадках такі запозичення відбуваються беззастережно, що може призводити до втрати національної самобутності [2]. В цьому контексті збереженню історичної автентичності та адаптації до сучасного різноманіття сприяють цифрові технології.

Мистецтво завжди розвивалося під впливом технологічного прогресу від перших наскельних малюнків і традиційного живопису до цифрового мистецтва та штучного інтелекту. З кожним етапом розвитку технологій воно не лише змінюється, а й відкриває нові шляхи для творчості, розширюючи можливості художників та їхнього мистецького самовираження [1].

Відтворення художнього простору як засіб творчого самовираження відіграє важливу роль у збереженні національної культури та формуванні ідентичності народу, що знаходить своє відображення в розвитку декоративно-прикладного мистецтва.

Сучасне розуміння етнодизайну як мистецького підходу до збагачення та еволюції декоративно-прикладного мистецтва, враховуючи його історичний контекст, підкреслює важливість інтеграції новітніх цифрових технологій у творчий процес.

Технологічний прогрес істотно змінив концепцію та засоби виразності у сучасному мистецтві. Цифрова індустрія та комп'ютерні технології все активніше використовують національні мотиви в різних цифрових платформах – від інтерфейсів та мобільних застосунків до масштабних дизайн-проектів. Це сприяє формуванню сучасного українського суспільства, створюючи нові можливості для художнього самовираження через національну естетику.

Останнім часом тенденція поєднання національних орнаментів із цифровими технологіями стала ключовим напрямом розвитку сучасного етнодизайну. Важливо відзначити символічне повернення в сучасному художньому процесі до філософсько-історичних особливостей традиційних орнаментів.

У періоди випробувань і формування національної ідентичності орнамент набуває особливого значення, стаючи візуальним проявом відродження унікальних рис суспільства. Воєнний стан значно посилив емоційний відгук та рефлексію митців і дизайнерів щодо історико-культурної спадщини.

Декоративно-прикладне мистецтво містить у собі глибинний генетичний код нації, а орнаментальне мистецтво є беззаперечним відображенням цього коду через художню призму.

Творчий процес сучасного мистецтва реалізується завдяки впровадженню цифрових технологій та штучного інтелекту, який сприяє генерації художніх робіт і вдосконаленню дизайну. Використання алгоритмів у мистецтві дозволяє не лише оптимізувати творчий процес, а й створювати унікальні композиції.

Одним із прикладів застосування таких інновацій є роботи швейцарського художника Фабіо Компареллі. У своєму відеопроєкті він, використовуючи штучний інтелект, наочно продемонстрував еволюцію стилів і напрямків мистецтва – від первісних наскельних зображень до футуристичних концепцій [1].

Цифрові технології та комп'ютерна графіка відкрили перед художниками та дизайнерами безмежні можливості для реалізації творчих ідей. Вони дають змогу створювати складні, деталізовані та інноваційні твори, які раніше було складно або неможливо реалізувати традиційними методами. Комп'ютерна графіка також стимулює експерименти з різними стилями та формами – від реалістичних до абстрактних, дозволяючи митцям оперативно вносити зміни та вдосконалювати свої проекти, що значно пришвидшує робочий процес і сприяє розвитку нових напрямків у мистецтві [3].

Творчий процес сучасного мистецтва реалізується завдяки впровадженню цифрових технологій та штучного інтелекту, який сприяє генерації художніх робіт і вдосконаленню дизайну. Використання алгоритмів у мистецтві дозволяє не лише оптимізувати творчий процес, а й створювати унікальні композиції.

Одним із прикладів застосування таких інновацій є роботи швейцарського художника Фабіо Компареллі. У своєму відеопроєкті він, використовуючи штучний інтелект, наочно продемонстрував еволюцію стилів і напрямків мистецтва – від первісних наскельних зображень до футуристичних концепцій.

Цифровий етнодизайн вирізняється зпоміж традиційних видів мистецтва завдяки своїй гнучкості, швидкості та можливості редагувати роботи на будь-якому етапі створення.

Сучасні технології, зокрема графічні редактори, надають художникам безмежні можливості для експериментів з різноманітними техніками та матеріалами, недоступними раніше. Це сприяє розвитку креативності та збагаченню арсеналу художніх засобів, розширюючи можливості для самовираження митців.

Онлайн-платформи для публікації та обміну цифровими роботами об'єднують митців з усього світу, сприяючи культурному діалогу та збагачуючи мистецьке середовище різноманітним інтерпретаціями.

Цифрове мистецтво, зокрема етнодизайн, не тільки трансформує традиційні жанри та техніки, але й відкриває нові шляхи для співпраці та творчого розвитку митців і глядачів. Воно також сприяє розвитку сучасних технологій, стимулюючи інновації у сфері програмного забезпечення, комп'ютерної графіки та візуалізації.

Разом із перевагами, цифрове мистецтво породило нові виклики та питання щодо автентичності й оригінальності. Це стимулює пошук нових шляхів для обґрунтування значення та майстерності в сучасному технологічному мистецтві.

Інтеграція цифрового етнодизайну в традиційне мистецтво стане новим етапом в історії мистецтва, де традиційні методи поєднуються з інноваційними технологіями, створюючи унікальні мистецькі твори.

Розвиток національного дизайну та мистецької освіти в сучасному світі спонукає звертатися до етнокультурної спадщини для згуртування та самоідентифікації.

Об'єднання етнокультурного контексту в сучасному просторі відбувається на кількох рівнях:

- усвідомлення ціннісних орієнтирів етнокультури;
- адаптація елементів, символів та архетипів до специфіки дизайну;
- застосування мистецьких принципів формоутворення та стилізації;
- творче осмислення народних композиційних схем;
- інтерпретація національних орнаментів;
- використання традиційної колірної гами;
- застосування етномаркованих елементів в оформленні просторів.

Цифрове етномистецтво – це поєднання традицій минулого із сучасними тенденціями для створення мистецтва майбутнього.

Використання цифрових технологій в мистецькій освіті не просто замінює традиційні методи, а й розширює їх можливості.

Навчальні програми для майбутніх митців базуються на вивченні українських мистецьких традицій та постійно адаптуються до сучасних художніх тенденцій. Водночас, відбувається пошук нових шляхів розвитку декоративно-прикладного мистецтва та дизайну, а також освоєння новітніх інформаційних технологій.

В епоху цифровізації інформаційні технології є важливим інструментом для передачі знань, збереження традицій, секретів майстерності та інформації про творчий шлях митців, що сприяє продовженню мистецьких традицій.

Використання як традиційних, так і комп'ютерних засобів навчання сприяє ефективній взаємодії між студентами та навчальними матеріалами. Це забезпечує зворотний зв'язок, діалог та полегшує управління навчальним процесом, що є складним у більшості традиційних систем навчання.

Ми визначили три ключові модулі: ціннісно-смісловий, суб'єктно-організаційний та процесуально-діяльнісний [1].

Ціннісно-смісловий модуль спрямований на розвиток внутрішньої мотивації студентів до навчання в галузі цифрового етномистецтва. Це включає формування позитивного ставлення до соціокультурних цінностей, етичних норм взаємодії з етнокультурою та навколишнім середовищем, підтримку національних традицій та створення атмосфери психологічного комфорту. Модуль також передбачає самооцінку студентами своїх здібностей до художнього проектування в етнічному стилі.

Суб'єктно-організаційний модуль забезпечує взаємодію студентів та викладачів із зовнішнім соціокультурним середовищем, зокрема з членами творчих спілок, представниками різних культур, музеями, галереями, бібліотеками, виставковими залами та центрами народної творчості.

Процесуально-діяльнісний модуль охоплює науково-дослідницьку етнографічну діяльність студентів та викладачів, а також оволодіння сучасними засобами художнього вираження творчого задуму в етнічному стилі.

Цей підхід створює сприятливі педагогічні умови для навчання та розвитку студентів у сфері цифрового етномистецтва.

Процесуально-діяльнісний модуль включає аудиторні та позааудиторні заняття з цифрового етномистецтва, під час яких студенти засвоюють програмовий матеріал, користуючись електронними підручниками, посібниками, фаховою літературою, зразками творів мистецтва та дизайну, комп'ютерними програмами (Adobe Photoshop, Corel Draw, 3D Studio Max, Solid Works, Auto Cad) та художніми матеріалами.

Зміст дисципліни реалізується через різноманітні форми взаємодії: теоретичні та практичні заняття, етнографічна практика, пленери, майстер класи, тренінги, виставки, самостійна робота, тематичні зустрічі та інсценізації свят.

Для навчання цифрового етномистецтва використовуються різноманітні методи: моделювання ситуацій, художнє проектування, технічне конструювання, методи розвитку графічних та юлористичних навичок, образної уяви, пошукове макетування, методи розв'язання творчих завдань та проблемних ситуацій [2].

Висновки. Наше завдання – привернути увагу молоді, митців та дизайнерів до творчих можливостей декоративно-прикладного мистецтва та наповнити ним сучасне середовище. Адже саме воно органічно передає генокод, енергію та інформацію, необхідні для існування і розвитку наступного покоління.

Цифрові технології відкривають нові горизонти для етнодизайну, дозволяючи експериментувати з формами, матеріалами та враженнями, стимулюючи новачії та сприяючи появі нових творів.

Разом з тим, існує потреба в етичному використанні штучного інтелекту в мистецькому процесі та збалансованому підході до використання технологій, щоб не втратити зв'язок з традиційними методами творчості.

Цифровізація відіграє величезну роль в осучасненні та збереженні етнодизайну, залучаючи етнічні мотиви до сучасних творів мистецтва (виставки, інсталяції, відеодизайн тощо).

Отже, обґрунтовано доцільність використання в процесі навчання цифрового етномистецтва педагогічних (академічної спрямованості; інтегративні технології етнічного формотворення і джорування; полікультурного спілкування; контекстного і проблемного навчання тощо) та проектних (інформаційно-комунікаційні технології візуалізації; системи автоматизованого проектування; творчого, частково-творчого, репродуктивного проектування етнічних артефактів тощо) методів.).

Література :

1. Історія мистецтва за 60 секунд. URL: <https://it.novyny.live/shtuchniintelekt-pokazav-iaak-zminiualosia-mistetstvo-vsogo-za-60-sekund-99834.html>
2. Лісунова, Л.В. Особливості виявлення естетичного в декоративноприкладному мистецтві і його роль у формуванні естетичного сприйняття майбутніми педагогами мистецьких дисциплін. Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. 2021. № 5 (82). С . 97-101.
3. Kolesnyk N., Piddubna O., Polishchuk O., Shostachuk T., Breslavska H. Digital Art in Designing an Artistic Image. Ad Alta: Journal of Interdisciplinary Research. 2022. Vol. 12, № 2. P. 128-133.
4. Руденченко А. А. Етнодизайн як міждисциплінарний феномен створення творчого освітнього простору/ А. А. Руденченко // Проблеми підготовки сучасного вчителя : зб. наук. праць УДПУ ім. П. Тичини. – Умань : ФОП Жовтий О.О., 2014. – Вип. 10. – Ч. 3. – С. 140-147.
5. Копняк Н.. Моделювання й інтеграція сервісів хмаро орієнтованого навчального середовища: монограф. / Копняк Н., Корицька Г., Литвинова С. та ін.; за заг. ред. С. Г. Литвинової. Київ: ЦП «Компринт», 2015. 163 с .

References:

1. Istoriia mystetstva za 60 sekund [Art history in 60 seconds]. URL: <https://it.novyny.live/shtuchniintelekt-pokazav-iaak-zminiualosia-mistetstvo-vsogo-za-60-sekund-99834.html>
2. Lisunova, L.V. Osoblyvosti vyivlennia estetychnoho v dekoratyvnoprykladnomu mystetstvi i yoho rol u formuvanni estetychnoho spryniattia maibutnimy pedahohamy mystetskykh dystsyplin. Naukovyi chasopys Natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni M.P. Drahomanova [Lisunova, L.V. Features of revealing the aesthetic in decorative and applied art and its role in the formation of aesthetic perception by future teachers of art disciplines. Scientific Journal of the National Pedagogical Dragomanov University. 2021. № 5(82). С. 97 -101.] [in Ukrainian].
3. Kolesnyk N., Piddubna O., Polishchuk O., Shostachuk T., Breslavska H. Digital Art in Designing an Artistic Image. Ad Alta: Journal of Interdisciplinary Research. 2022. Vol. 12, № 2. P. 128-133.
4. Rudenchenko A. A. Etnodyzain yak mizhdystsyplinarnyi fenomen stvorennia tvorchoho osvithnoho prostoru/ A. A. Rudenchenko // Problemy pidhotovky suchasnoho vchytelia [Rudenchenko A.A. Ethnodelign as an interdisciplinary phenomenon of creating a creative educational space / A.A. Rudenchenko // Problems of training a modern teacher: a collection of scientific works of the Tychyna UDPU - Uman: FOP Zhovtyi O.O., 2014. - Issue 10. - Part 3. - P. 140-147.] [in Ukrainian].
5. Kopnyak N.. Modeliuvannia y intehtratsiia servisiv khmaro oriientovanoho navchalnoho seredovyshcha: monohraf. / Kopniak N., Korytska H., Lytvynova S. ta in.; za zah. red. S. H. Lytvynovoi. Kyiv: TsP «Komprynt», [Modeling and integration of cloud-based learning environment services: monograph / Kopnyak N., Korytska H., Lytvynova S. et al. Kyiv: CP "Komprint"] 2015. 163 [in Ukrainian].